

Ötvenöt éve

2011 október 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A rendszerváltás egyik legnagyobb mulasztása volt, hogy nem történt meg az igazságtétel. Az 1956-os forradalom és szabadságharc utáni megtorlás politikai kitervel?i, végrehajtói, a sortüzek aktív résztvev?i végül is büntetlenül, békében élhették le életüket.

Mindehhez elegend? volt a Sólyom László vezette Alkotmánybíróság döntése, amely megsemmisítette az els? szabadon választott képvisel?ház többsége által megszavazott Zétényi-féle igazságtételi törvényt.

Amíg az 1848–49-es forradalom és szabadságharc utáni megtorló intézkedések véget éréséhez, a kiegyezéshez elegend? volt alig húsz év, addig a huszadik és huszonegyedik században nem volt elég ötvenöt év. Az ellentétes politikai er?k, a társadalom különböz? rétegei között máig nem történt meg a kiegyezés. Magyarországon elmaradt a számonkérés, míg más kommunista országokban erre sor került, s?t politikai szerepet sem vállalhattak a volt pártállamiak. Nálunk az ismert okok miatt minden befejezetlen maradt. Maradtunk a félmegoldások talaján. A volt s megbukott állampárt, az MSZMP volt kommunistái, vezet? funkcionárusai az elmúlt huszonegy évben nemhogy jelent?s gazdasági pozíciókat foglalhattak el, vagy a privatizáció útján hatalmas vagyonokhoz juthattak, de vígan bemeneteltek a politikába is. S?t ki se jöttek onnan.

Mindent elmond, hogy a rendszerváltás évei alatt országgy?lési választásokkal maguknak tizenkét évet ragadtak ki a hatalomból és t?lünk, a nemzett?l tizenkét évet – amiben gyarapodni is lehetett volna – megint elraboltak. Ha összeszámoljuk a balliberális oldal országveszt? m?ködését 1948 óta, az testvérek között is ötvennégy évet tesz ki. Legalább négy generációnak taszították az életét mellékvágányra. Mennyi fájdalom, szenvedés, emberveszteség – gyilkosságok, akasztások, százezrek kényszer? emigrációja –, gazdasági kivéreztetések, eladósodottság f?z?dik a nevükhöz. Miért szeretik néhány százezren még ?ket? Miért hisznek nekik, a demagógoknak, a hazudozóknak?

Az már reményteljes, hogy az elmúlt évtizedek tapasztalatai az emberek dönt? többségét kijózanította, erre a tavaly tavaszi kétharmados gy?zelem a bizonyíték és az, hogy ez a bizalom a jobbközépnél még jelenleg is tart. Mégis, az igazságtétel és a jóvátétel elmaradásának máig tart a hatása. Ez a mulasztás súlyos, morális válságot okozott a társadalomban. Egyáltalán, hogy vérbírók ügyészi és politikai támogatással százakat küldhettek akasztófára vagy pufajkások, ávósok következmények nélkül gyilkolhattak, az arra bátorította fel 2006. október 23-án egyes politikai és rend?ri vezet?ket, hogy védtelen civileket brutálisan bántalmazzanak, a tömeg közé l?jenek. Nem szabad elfeledni, hogy Magyarországon a bolsevista szellemiség? baloldali hatalmak 1919 óta egyetlen, ellenük szervez?d? népi megmozdulást vagy tiltakozást sem hagytak megtorlatlanul. Míg a nemzeti oldal, amikor hatalomhoz jutott – f?ként 1990 óta –, legtöbbször nem adott kemény válaszokat a b?nt, a súlyos károkat elkövet?knek. Ez sokak szemében a jobbközép hatalom gyengeségének jelét jelentette.

Most valami történt 1956 kapcsán. El?ször Wittner Mária ötvenhatos halálraítélt, fideszes országgy?lési képvisel? benyújtott frakciójának egy olyan jogszabálytervezetet, amelyben elvonnák az áldozatokénál „szemérmetlenül” magasabb nyugdíjat azoktól a „hóhéroktól”, akik „az el?z? rendszerb?l éltek”, köztük munkás?rökt?l, párttitkároktól. Gulyás Gergely fideszes politikus törvénytervezete már arra hivatkozik, hogy az emberiesség elleni b?ncselekmények elévülését az 1968-as New York-i egyezmény kizárta. Ennélfogva elítélhet?k a még él?, az 1956 utáni megtorlásban részt vev? kommunisták.

Tehát még mindig van mit tenni, hogy ötvenhat társadalmi elfogadottsága, a történelemben elfoglalt szerepe méltó helyre kerüljön, és azt a sok szennyet, hazugságot, amit ráhordtak, végleg eltakarítsuk. Ne feledjük: nem volt kérdéses, hogy mit jelentett a világban 1956. Például az olasz minisztertanács közleményében „csodálatát fejezte ki a magyar nép iránt, hogy dics? felkelése olyan sikerekkel ért véget, amelyek lehet?vé teszik e nemes nemzet újjászületését”. Albert Camus, a nagy francia író így látta a magyar forradalmat: „A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztend?ben.” Ezt, a rólunk kialakult képet kell meg?riznünk.
Stefka István, magyarhirlap.hu

Ajánló